

SLADKÝ ŽIVOT

Michelle Conderová
Skryto
pod maskami

 HARLEQUIN®

MICHELLE CONDEROVÁ

SKRYTO
POD MASKAMI

PŘEKLAD

RUDOLF SCHUBERT

Milá čtenářko,

potřetí a naposledy se setkáte s vnučkami řeckého miliardáře, který se rozhodl, že dívky, o něž pečuje, se dobře provdají! A tentokrát si neurčil vůbec přízemní cíl. Zoe, hlavní hrdinka příběhu nazvaného Nevěsta pro šejka, se totiž podle jeho vůle má stát princeznou! Asi Vás nepřekvapí, že se to celé trochu zvrtně. Starý pán ale nakonec svého dosáhne!

O královský purpur jde i v dalších dvou příbězích tohoto měsíce. Asi Vás zaujme především povídka pojmenovaná Miss nevěsta. Její hlavní hrdina, pohádkově bohatý a pohádkově krásný šejk, si totiž vybírá svou vyvolenou na „trhu nevěst“. Že by Vás zajímalo, jak může něco tak pošetilého skončit? Stačí se začíst!

V několika dalších příbězích vedle lásky, vášně a něhy hraje klíčovou roli pomsta. Ona láska a pomsta údajně často chodívají ruku v ruce, alespoň v knihách to tak bývá. Naštěstí v mých příbězích láska pomstu vždycky porazí! A i když jí to chvíli trvá, je to aspoň Pomsta plná něhy, jak jsem pojmenoval jeden z dalších příběhů, které si tento měsíc můžete přečíst.

S láskou

Váš Harlequin

Michelle Conderová

**SKRYTO
POD MASKAMI**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Billionaire's Virgin Temptation

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:
Rudolf Schubert

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Michelle Conder
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5246-1 (EPUB)

ISBN 978-83-276-5248-5 (MOBI)

ISBN 978-83-276-5247-8 (PDF)

PROLOG

Sam byl rozladěný, už když vstupoval na palubu letadla. Původně totiž očekával, že v tuto dobu bude mít kus cesty do Sydney, cíle svého letu, dávno za sebou. Jenže přišlo několik neočekávaných zdržení a teď bylo všechno jinak.

„Budete si přát večeri během letu, pane Venturo?“ zeptal se ho druhý pilot.

„Ne, díky, Danieli. Ale teď bych si dal skotskou.“

„Jistě, pane.“

Sam se uvelebil v křesle a myslel na to, že let z Los Angeles do Sydney bude trvat děsně dlouho, asi čtrnáct hodin. Když ale bude pracovat a taky dost spát, vstoupí do dalšího dne nabitý energií a dobrou náladou. Lepší než tou, která ho provázela dnes.

„Vaše skotská, pane.“ Druhý pilot položil sklenici na stolek vedle něj a s téměř nezatelným pokynutím hlavy se odporoučel. Vracel se do kokpitu, aby se s prvním pilotem připravili ke startu.

Sam se hned postaral o část obsahu křišťálové sklenice a za chvíli jeho podrážděnost ustoupila. Možná to nebyla podrážděnost, říkal si, možná to byly pochybnosti, zda pro přesun do Sydney skutečně nastal pravý čas.

V L.A. se mu žilo dobře. Právnícká praxe mu šlapala, bydlel v Malibu, chodil surfovat, a když zatoužil po ženské společnosti, mohl zavolat kterékoliv z „kamarádek“, které znal. Nepamatoval si, že by ho

některá z nich někdy odmítla. Proč taky? Měl postavení i peníze. A jak občas zaslechl, byl i pohledný mužský. To poslední však členy rodiny v Sydney nezajímalo. Byli rádi, že po dvou letech, která strávil v Kalifornii, ve *Městě andělů*, se vrací domů coby úspěšný advokát a bude pracovat v australské pobočce mezinárodní právnické společnosti, pro niž pracoval i v L.A.

Poděkovat za to by měli Drewu Kentovi, spolužákovi z vysoké, který s tím nápadem přišel jednou při společné večeři. Drewův otec, který dosud australskou pobočku řídil, se chystal do důchodu a Drew měl nastoupit na jeho místo. Drew však nechtěl zůstat na řízení firmy sám. Byl ženatý a na rozdíl od nezadaného a na pracovní výzvy natěšeného Sama, chtěl udržovat určitou časovou rovnováhu mezi prací a manželským životem. Nabídl tedy Samovi spolupráci ve vedení pobočky firmy. Nápad se Samovi zalíbil, takže nabídku k přesunu do australské odbočky firmy přijal bez váhání.

Ano, manželství asi umí změnit životní plány muže. Stávalo se to jeho kamarádům, kolegům a dokonce i vlastnímu bratru Valentinovi. Ten se zamiloval, oženil a skoro hned nato se stal i otcem – to vše rychleji, než by člověk řekl švec. A co víc, jako ženáč a tatík byl šťastný!

Není to divné? Ne že by Tinovi štěstí záviděl, naopak. Tino byl starší, už zřejmě cítil, že přišel čas ke spuštění manželské kotvy a založení rodiny. Možná i on sám se někdy vrhne do manželství. Někdy v hodně, hodně vzdálené budoucnosti, když najde ženu, která nebude posedlá svou vlastní kariérou a bude spokojená se životním stylem, který jí on bude moct umožnit.

V hlavě mu vyskočila vzpomínka na večer před dvěma lety, kdy Valentino se setkal s Miller, svou nynější ženou. Tehdy oni dva, on a Tino, se náhodou

setkali v baru v Sydney a zrovna si dávali něco k pití, když se rozevřely dveře a dovnitř vešla atraktivní blondýna na úžasně vysokých podpatcích. Rozhlédla se a pak rázným krokem zamířila rovnou k nim. Představila se jako Ruby Clarksonová a vysvětlila jim, že kvůli obchodní schůzce potřebuje pro svou nejlepší kamarádku mužský doprovod.¹ Tino chňapl po možnosti pomoci nejlepší kamarádce Ruby a Sama zanechal v její společnosti samotného.

Dali se do hovoru a po chvíli se ukázalo, že ačkoliv se dosud neznali, oba byli advokáti pracující pro různé části stejné právní firmy. Strávili večer hovorem o práci a obchodních válkách tak dlouho, dokud je po zavírací hodině z baru nevyhodili. A protože ani jednomu z nich se ještě nechtělo večer ukončit, Sam se Ruby nabídl jako rytířský doprovod domů.

A v té chvíli začaly problémy.

Při vzpomínce na to, co se stalo před domem, v němž bydlela, se mu i dnes krev v žilách rozhořela. Tehdy to očekával, protože ho hrozně přitahovala. Nicméně měl v úmyslu jí jen popřát dobrou noc, říct jí, jak rád ji poznal a že věří, že případ, kterým se právě zabývala, vyřeší skvěle... Ale nějak se stalo, že skončila v jeho náručí. A sotva ji políbil, byl ztracený. Oheň, který v něm plápolal, uhasila až její susedka, která vyšla na balkon a volala na svou někde se toulající kočku.

Až později mu při jakési příležitosti Valentino řekl, že civěl na Ruby jako trouba, který dostal přes hlavu golfovou holí. Sam připustil, že to mohla být pravda. V každém případě se tak cítil. A sám si pamatoval, jak se mu hlava úplně vyprázdnila, když se jejich pohledy setkaly, když hleděl do jejích zelených očí.

¹ Příběh nazvaný *Šaráda s láskou* vyšel v edici Sladký život Duo v lednu 2015. Poznámka redaktora.

Konečně, nejspíš to stejné se stalo loni na svatbě Tina a Miller. Sotva na ni coby nevěstinu družičku v tmavě růžových šatech s převysokým rozparkem pohlédl, zaklel a hned ho napadlo, že by měl dokončit to, co ten večer před domem, v němž bydlela, započal. Ano, měli by se sejít a dokončit to. Na to myslel do okamžiku, než se vedle ní objevil mladík, který vypadal jako typický bankéř a hned rozbil jeho sladké představy.

Obrátil tehdy do sebe sklenku šampaňského, o které moc nestál, a nařídil si podobné představy z hlavy vypuzovat. Bude to pro něj lepší. Ruby byla dobrá kamarádka jeho čerstvé švagrové, a mít s ní aférku? Něco příjemného by se časem mohlo obrátit v něco nepříjemného. A tak zaměřil pozornost na jinou „oběť“ ze Sydney. Když se s ní chystal k odchodu, přihlížela se do recepčního pokoje Ruby.

Vypadala rozčileně a hnala se do míst, kde právě stál, ale zdálo se, že ho nevnímá. Pousmál se, ale neuhnul jí z cesty. Takže do něj narazila.

Když k němu vzhledla, napadlo ho, že Ruby na pohled ztělesňuje úžasnou kombinaci sofistikovanosti a nevinnosti a že se k němu tiskla asi tak, jako se jedna strana suchého zipu lepí k té protější. Také ho napadlo, že její rychlý dech nebyl nepodobný tomu, který, jak si pamatoval, ho rozrušoval tehdy večer před jejím domem. Na okamžik ho jeho představitost dovedla i k myšlence, že se hnala zpátky, aby ho našla a aby mu řekla, že o toho mladíka, který se k ní připojil, se nezajímá a že z party chce odejít s ním. Protože ho chce pozvat k sobě do bytu *na kafe*, když tu příležitost tak hloupě jednou propásl.

Byla to milá chvílka. Přerušil Dante, nejstarší bratr, který vešel do víceméně prázdné recepční místnosti a tvářil se překvapeně. „Same, ty... Och, promiň, juniore, neruším?“ zeptal se přesladce.

Vzhledem k tomu, že Sam byl tak jedno nadechnutí

od pokusu Ruby políbit a zjistit, zda její rty pořád chutnají tak dobře, jak si pamatoval, tak samozřejmě že bratr rušil. A ten mizera to věděl!

Lesk v očích Ruby zmizel a v okamžiku mezi dvěma srdečními pulzy ho nahradilo jakési zahanbení, možná i ponížení. Vyvlékla se z jeho paží právě ve vteřině, kdy ten její mladý právník vešel dovnitř s velkým otazníkem vepsaným ve tváři. Nepochybně byl zvědavý a chtěl zjistit, co ji tak zdrželo, že se k němu dosud nevrátila.

Výjimečná sexuální přitažlivost, by mu Sam rád sdělil.

Ruby zamumlala něco o svém saku na opěradle vedle stojící židle, stáhla ho z něj a zamířila pryč. Neotočila se. Vlastně celý zbytek dne se k němu chovala chladně. Netušil proč.

Netušil ani, čím to, že při pohledu na ni vždycky cítil sílicí libido, které poráželo jeho jindy neotřesitelnou sebekontrolu. Nicméně nepochyboval, že jednoho dne by ta zázračná přitažlivost stejně vyprchala. A protože oba měli stejnou profesi a spoustu stejných známých, asi by k tomu došlo docela brzy a bůhví za jakých nepříjemných okolností. A těch pomluv, kolik by se asi objevilo!

Protáhl se.

Srdce mu teď bušilo pomalu a těžce při pomýšlení, že ji zase uvidí. Během posledních dvou let se na ni schválně Valentina neptal. Proč by měl v bratrovi budít podezření, že nejlepší kamarádka jeho ženy Miller ho silně přitahuje? A vůbec – co by tomu řekla Miller?

Jejich stezky se určitě zase protnou. Byl zvědavý, jaké to bude, až se to stane. Kdoví, možná ta přitažlivost, která mu silou připomínala výbuch Molotovova koktejlu, se nakonec rozplyne. Mnohé z žen, které považoval za silně atraktivní, ho časem přestaly přitahovat. S Ruby by to asi nebylo jiné.

V ruce pořád držel sklenici, v níž na dně zůstalo trochu skotské. Jestlipak si Ruby pamatuje večer, kdy se viděli poprvé? Vzpomněla si někdy na to setkání? A kde teď asi pracuje? On po jejich setkání odjel do L.A., kde rozjížděl kariéru, takže i proto další zájem o Ruby stlačil až k nule. Neměl zdání, co s ní teď je. Nicméně šestý smysl ho varoval: Ruby sice navenek vypadá jako sebevědomá a chytrá dívka, ale uvnitř je nejspíš velmi křehká. Neměl by si s ní zahrávat. Mohl by jí ublížit. Jej přece zajímá kariéra.

V té souvislosti si vzpomněl na otce a matku.

Představil si slavného otce, který se hnal za svým snem, za vybuchujícími lahvemi šampaňského v ruce vítězů automobilových závodů stojících *na bedně*, a přitom pomíjel všechno ostatní. Proto si nikdy s otcem nebyli blízko. Otec zemřel při havárii na závodní dráze, aniž někdy projevil zájem o nejmladšího syna a jeho úspěchy. Sam si pamatoval, jak o svých devátých narozeninách sledoval otcovu jízdu na dráze a doufal, že až závod skončí, stráví s ním odpoledne. Čekání na otce bylo pro něj čirým zoufalstvím. Měl přece deváté narozeniny. Jenže otec byl po závodě jako obvykle zaměstnán řešením problémů s auto-mechaniky a úplně zapomněl, že někde se na jeho příchod těší Sam. Naštěstí si ho všimla dívka pracující v kanceláři a jeho otci zavolala. A pak ho na otcovu žádost posadila do taxíku. Domů odjížděl sám.

Bylo to naposled, kdy otec pošlapal jeho pýchu. Ne že by na tom dnes záleželo. Ale tehdy získal cennou zkušenost: nikdy na otce v ničem nespoléhat. Od té doby se mu nestalo, že by ho otcovo slovo nebo jednání vykolejilo natolik, že by je do večer nedokázal spláchnout.

„Užitečné,“ zabručel si sám pro sebe. Pak už obrátil mysl od minulosti, s níž dnes neměl moc společného, k přítomnosti, v níž se právě ocital, a k věcem budoucím, které nastanou po přistání v Sydney.

V Sydney by letadlo mělo přistát kolem poledne. Z letiště by měl ihned odjet na schůzku se svými novými obchodními partnery a po jejím skončení měl odjet převléknout se do nějakého bláznivého kostýmu a přesunout se na party pořádaných manželi Herzogovými.

Gregora Herzoga a jeho ženu, pár v divadelním světě velmi oblíbený, poznal před několika měsíci, kdy ho požádali o právní pomoc. Šlo o to, že někdo zkopíroval jejich návrhy divadelních kostýmů a vydával je za své. Během rozplétání případu se s oběma Herzogovými sblížil. Stali se z nich skuteční přátelé, takže ho ve chvíli, kdy se dozvěděli o jeho příletu do Sydney, hned pozvali na svou každoroční maskarní party, prý fantastickou charitativní zábavu, která se shodou okolností tentokrát bude konat ve stejný den, kdy Gregor bude oslavovat své padesáté narozeniny.

„*Same, jsi můj dobrý přítel,*“ telefonoval mu Gregor ještě před čtyřicetihodinami, „*budu rád, když přijdeš. Rád bych si s tebou připil na zdraví.*“

Sam už sice zalitoval svého okamžitého, trochu unáhleného souhlasu, ale slib byl slib, a takový fakt v Samově životě hrál velkou roli. Naštěstí netrpěl pásmovou nemocí, takže nehrozilo, že se na party bude mezi lidmi potácet polospící a snad zvládne i nedlouhou společenskou konverzaci. I tak doufal, že Gregorovi ani Marion nebude vadit, že se na jejich akci jen ukáže a za chvíli zase zmizí. Ve zbytku víkendu ještě na něj bude čekat povinnost navštívit rodinu a taky připravit se na pondělní ráno v nové firmě. Zatím nemá, a určitě nebude mít myšlenky na frivolity, jakých party v maskách asi bude skýtat víc než dost. Ale ani na krásnou dlouhonohou blondýnu, napadlo ho, když mu do myšlenek na po čase první australský víkend opět vskočila vzpomínka na Ruby Clarksonovou. Nemálo vzrušující vzpomínka.

SKRYTO POD MASKAMI

Zase ji zahnal a natáhl se pro laptop ke stolku, na němž ležel od chvíle, kdy nastoupil na palubu letadla.

Ale fakt, že tahle žena ho dokázala vzrušit – sakra, vzpomínka se vrátila –, a to i na vzdálenost tisíců mil, byl vážně trochu znepokojující.

Co nejrychleji bude muset vymyslet něco, co mu pomůže dostat dotěrnou myšlenku na krásnou blondýnu z hlavy. Nejlepší bude, když se ponoří do práce.

PRVNÍ KAPITOLA

Luxusně vyhlížející pozvánka na nejproslulejší maškarní party v Sydney oznamovala, že jeho letošními tématy jsou romantika i nevázanost, svůdnost i troufalost...

Ruby tedy, aby nikoho nezklamala, potlačila zívnutí a nasadila výraz, který do jejího okolí rozesílal zprávu, že se baví přímo fantasticky, a zatajoval fakt, že by teď nejradši seděla v pohodlném pyžamu doma na gauči, popíjela ryzlink a sledovala nejnovější díl televizního seriálu *Právo a pořádek*. *Zvlášt' pohodlné pyžamo mi teď schází*, říkala si v duchu, když si ho v představách na sebe navlékala, zatímco ve skutečnosti vplouvala do vyzdobeného tanečního sálu naplněného lidmi.

Okázalá party opravdu bylo to poslední místo, kde by právě teď po pracovně vyčerpávajícím týdnu, který celkově postupoval od špatného k horšímu, chtěla být. Ale přišla sem, aby podpořila vedle ní kráčejší sestru, takže na odchod zatím nemohla ani pomyslet. A to si představovala, že taková party může být příjemným oddechem po každodenním životě tráveném v advokátní kanceláři přípravou na vybojování vítězství pro klienty.

Jenže kde jinde by sestra Molly měla příležitost seznámit se s někým od divadla či filmu, když ne tady, v nóbl milionářském sídle uprostřed nejluxusnější části města Point Piperu, odkud jsou jedinečné vyhlídky na přístav.

A tady v sále? Kamkoliv pohlédla, tam viděla oslnující přehlídku dokonalých barevných kostýmů vyjadřujících témata party objevující se na pozvánce, ale i radost, veselí, vyzývavost a vzrušení hostů. Jako by se všichni vrátili do časů, kdy ženy běžně nosily paruky a masky a muži s péry na kloboucích popíjeli ze štíhlých sklenic šampaňské, které pod spoustou lustrů jiskřilo jako tekuté zlato. Akorát cherubíni a jeleni z nástropních fresek nezúčastněně, až lhostejně pozorovali rušnou zábavu lidí pod sebou.

Pohádka? Pro mnohé asi ano. Jen ikonický přístavní most města Sydney zářil skrz otevřená francouzská okna a připomínal hostům, že opravdu se nepřenesli do benátského domu v sousedství Canale Grande právě ve dnech tamního slavného karnevalu, že fyzicky zůstávají v Austrálii.

Ruby si nenápadně upravila výstřih roby, který se jí rozevíral trochu víc, než se jí líbilo. Její kostým měl odpovídat oblečení Marie Antoinetty, ale při pohledu do zrcadla si připadala spíš jako husopaska Andulka Šafářová, které podle známé písničky husy zmizely v poli ječmene. Byla ráda, že mohla skrýt tvář pod černou krajkovou maskou.

„Ani nevíš, Ruby, jak jsem ráda, že tu jsi se mnou,“ řekla Molly hodně hlasitě, aby jí Ruby rozuměla, protože asi dvacetičlenná hudební skupina hrála na pódiu v sále opravdu s gustem. Muzikanti své nástroje nešetřili, spíš se z nich snažili dostat všechno, co mohli, a navíc známá zpěvačka svíjející se v rytmu hudby před kapelou dokázala současně i zplna hrdla do mikrofonu vyřvávat svůj poslední hit tak, že Ruby se raději naklonila k sestřinu uchu, než jí odpověděla.

„Dobře se bavím,“ řekla, aby se Molly necítila provinile, až ji za chvíli bude opouštět. Molly totiž číhala na jednoho z hostů party, na režiséra, jehož chtěla přesvědčit o svém talentu, díky němuž musí dostat hlavní roli v jeho příštím, zajisté oskarovém

filmu. Chtěla být herečkou. Navštěvovala divadelní a filmovou školu a zatím se objevovala na prknech malých až středně velkých divadel a v televizních show. Ale chtěla být slavnou herečkou. Ruby by pro ni ráda udělala všechno, čím by jí pomohla splnit sen.

„Ne, Ruby, nebavíš se. Vidím to na tobě. Mě svými úsměvy neoblafneš. Tak už se koukej bavit! Snaž se trochu. Dostala jsem totiž jisté instrukce, víš? A musím dohlížet, aby ses uvolnila, smála se a... Zkrátka dobře se bavila.“

Ruby se obrátila na sestru vědoucím pohledem. „Máš instrukce, jo? Nemusím hádat od koho. Já to vím. Máma tě požádala, abys mi tu našla příjemného muže, do něhož bych se okamžitě zamilovala a co nejdřív jí porodila vnoučata. Nic nového. To se ovšem nestane. A mimochodem, tvoje narážky na to, že se snad neumím uvolnit a bavit se, se mi nelíbí, protože to tak není. Bavím se vždycky!“

„Copak jsem ti to pouze naznačila?“ Molly nasadila přehnaně šokovaný výraz. „Chtěla jsem ti to říct úplně otevřeně.“

„Ha-ha.“ Ruby na Molly hrozivě pohlédla. „Umím se uvolnit. I bavit se.“

„Však jo,“ řekla Molly smířlivě. „Pracuješ sedm dní v týdnu a čtyřicet hodin denně, takže ti asi chvilku trvá, než tu práci ze sebe setřeš. Ale to je v pořádku. Nicméně dnes večer mám v plánu zasypávat tě panáky tak dlouho, dokud se neujistím, že ses setkala s nějakým vysokým, tmavým, hodně pohledným mužem, s nímž budeš trávit večer.“

Ruby se zašklebila. Všichni zodpovědní právníci vědí, že práce o víkendech i nocích je normální věc. Zejména když mají velký případ. A Ruby teď pracovala na největším případě své dosavadní kariéry, takže muži momentálně nebyli její prioritou. Pokud jí vůbec někdy byli.

„Muži tu mají masky. Jak chceš poznat, kdo je